

skilnad ifrån andra slags korgar, hvilka i allmänhet icke bäras, såsom en del buteljorkgar, m. fl. **BÄRKOTTE**, m. 2. pl. — *kottar*. (bot.) Bärlik kotte på en, idegran och några andra barrträd. **BÄRKROK**, m. 2. Se *Bärhake*. **BÄRLAVETT**, bärlavätt, m. 3. (artil.) Lavett, som kan bäras.

BÄRLIK, a. 2. Som liknar ett bär.

BÄRLING, m. 2. Se *Handspak*.

BÄRNING, f. 2. 1) Handlingen, då man bär något. *Varors, sakers b.* — *Syn.* Bärande. — 2) (om kor) Kalfning.

BÄRREM, f. 2. pl. — *remmar*. 1) Rem, hvarmed något bäres, eller som uppbär någonting. — *Syn.* Dragrem, Hångrem. — 2) Se *Bärhängsle*.

BÄRSAFT, m. 3. Saft, pressad af bär, och använd dels till matredning, såsom till soppor, geléer, o. s. v., dels till medicinska och andra behof.

BÄRSPRUTA, f. 4. Brandspruta, ej större, än att den kan bäras.

BÄRSTOL, m. 2. Ett slags fortskaffningsmedel, vanligtvis af trä, nästan liknande ett skåp, hvaruti en person bäres af två karlar ifrån ett ställe till ett annat. Kallas äfv. *Portschäs*.

BÄRVALK, m. 2. Valk, som vid bärning begagnas att lägga öfver axlarna eller ryggen, under en börda, på det den icke må trycka för hårdt eller skafva skinnet.

BÄRTRÄ, n. 4. (tim.) Starkt trä, som tjenar till underlag, stöd för något.

BÄRVIN, n. 3. Vin, tillredt af bär, t. ex. *Körsbärsvin*.

BÄSK, **BÄSKA**, m. fl., se *Besk*, *Beska*, m. fl.

BÄST, a. 4. superl. af *God*. 1) Som i godhet, duglighet, nytta öfverträffar andra. *Han är den b-a karlen af, bland dem alla. B-a manskapet. B-a varorna. Vara i sina b-a år*, i den mogna åldern, i medelåldern. *Han har sett sina b-a dar*, hans helsa, kroppskrafter, utseende, duglighet, lycka äro i aftagande. *Ligga i sin b-a sömn*, i sin djupaste sömn. *Då jag var i b-a arbetet*, då jag höll på att arbeta som ifrigast. *Som man finner b. vara*, som man finner nyttigast, tjenligast. Hyperboliskt säges: *Han är den b-e karl, menniska i världen*, utmärkt god och hederlig. — *På b-a sätt, vis. I b-a måtto*, adverbiala uttryck, som betyda: ganska bra, förträffligt, t. ex.: *En på b-a sätt verkställd befallning. Lägga sina ord på b-a vis. Jag skall göra det på b-a sätt jag kan*, så godt, så väl jag förmår. *Går handeln bra för honom? Ja, i b-a måtto*. — Man säger äfv., med förhöjande af betydelsen: *På b-a sätt, vis i världen, På b-a möjliga sätt, vis*. — Substantivt säges: *Den b-e af, bland alla. Välja den b-e. Den förste b-e*, den, som först kommer eller erbjuder sig och kan antagas, t. ex.: *Han är nu utan beljent och måste taga den första b-a*, som kan fås. — 2) i samtals- och brefstil) Kär, älskad. *Mitt b-a barn, gör ej så der. B-e fader! B-e vän! B-a syster!* — Substantivt säges äfv. stundom i finare sällskapston, vid tilltal: *Min b-e! min b-a!* svarande mot de franska uttrycken: *Mon ami! M'amie!*

BÄST, adv. 1) På bästa sätt, förträffligast. *Det gör han b. af alla. Han talar b. af alla på riddarhuset. Låt honom göra b. han kan. Låt dem slås b. de vilja*, utan att hindra dem. — 2) Mest, mer än annat. *Det tycker han b. om. Stryk behöfver han b. — 3) B. ell. B. som nyttjas äfven samtalsvis och familjert, för att be-*

teckna, att något helt plötsligt, oföväntadt tilldrager sig, midt under det något annat göres, förrehaftes eller sker. *B. han gick, föll han omkull. B. som jag höll på att arbeta, kommer en person och ger mig en örfil. B. som jag skref, kände jag en yrsel i hufvudet. B. man står och pratat, slår klockan tolf. B. det var, slog äskan ned midt ibland oss*, helt plötsligt, då vi minst väntade det, &c. *B. det är, innan kort, innan man vet ordet af, t. ex.: Skynda dig att rusta i ordning middagen; b. det är, ha vi dem här.*

BÄSTA, s. n. oböjl. 1) (i förening med definitiva artikeln ensam) *Det b.*, hvad som är bäst, förträffligast, öfverträffande. *Taga, välja, utse det b. af något. Detta är det b. han gjort. Hoppas det b. Taga på sig det b. man har*, de bästa kläder man har. *Gud styre allt till det b-a*, till bästa, lyckligaste utgång. *Tyda allt till det b-a*, antaga hos andra de bästa bevekelsegrunder till deras ord eller handlingar. *Anmäla någon till det b-a*, på bästa sätt förorda någon. *Göra silt b-a*, göra på bästa sätt man kan och förstår, upphjuda all sin förmåga, på det högsta bemöda sig om något. *Det b-a är (det är bäst) att göra på det sättet*, tjenligast, rådligast, nyttigast att . . . (Fam.) *Det b-a är, att . . .*, det löjligaste, roligaste är, att . . . *Det b-a var, att, just som han kom fram till henne och skulle bocka sig*, halkade han och föll raklägg på golvet för hennes fötter. *Göra något med de b-a*, föråldradt talesätt, som betyder: göra något utmärkt väl, t. ex.: *Han skrifer, dansar, rider med de b-a*. — 2) (i förening med en genitiv eller ett pronomen) Fördel, nytta. *Söka befordra kronans, folkets, nationens, samhällets, statens b. Göra allt. för att främja hans, hennes b. Stå på ens b.*, söka befordra det. *Ert, ditt eget b. fordrar, att ni, du gör det. Det är till ditt eget b.*, det sker, länder till din egen nytta. *Alltid söka, se på silt eget b.*, vara högst egennyttig. *Taga silt b. i akt*, gifva akt på hvad som kan vara en nyttig. *Det allmänna b.*, statens, samhällets, rikets, nationens nytta och fördel. — *Syn.* Se *Nytta*. — 3) *Till b.*, adverbialt uttryck, som betyder: Till undfågna (i mat och dryck) *Gifva till b.*, undfågna med mat och dryck, t. ex.: *Gif budet litet till b.*; *hvad har ni att ge oss till b.?* *Få till b.*, undfågnas med, t. ex.: *Sedan karlen utträtt silt ärendet, fick han litet till b. Du har varit borta på besök; hvad fick du till b.?* *Hafva fått något till b.*, hafva ätit eller druckit något; äfv. (fam.) vara något rusig, t. ex.: *Jag har icke fått något till b. allt sedan i morse; det synes på honom, att han fått något (litet, något ell. litet för mycket, väl) till b.*, ty han kan knappt stå på benen. *Taga till b.*, förfriska sig med mat och dryck. *Taga väl till b.*, äta, dricka mycket. *Kunna taga väl till b.*, vara i stånd att äta, dricka ganska mycket.

BÄTTRA, v. a. 4. Göra bättre, godtgöra. *B. silt fel.* (Fam. talesätt) *B. ondt med hälften värre*, då man vill förbättra ett fel, af värdeslöshet, oförstånd göra det vida värre än det förut är. *Gud bättre! ty vär!* t. ex.: *Det är nu skedt, Gud b.!* — *Syn.* Se *Förbättra*. — **B. sig**, v. r. 4) (i allmänhet) Blifva bättre. *Hans helsa b-r sig med hver dag.* Brukas äfven impersonelt, t. ex.: *Hans affärer äro klena, men det b-r sig väl med tiden.* — 2) a) (i moralisk mening) Blifva bättre i sin själ, öfvergifva fel, laster och